

EXALTATION OF THE HOLY CROSS PARISH

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH

Парафія Воздвиження Чесного Хреста

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Парафія Воздвиження Чесного Хреста PARISH BULLETIN № 40, OCTOBER 11, 2020 A.D. Парафія Воздвиження Чесного Хреста

Sunday of the 7th Council
Неділя св. Отців 7-го Собору

HOLY MYSTERIES

CONFESSION:

30 min before the Divine Liturgy *or* by appointment

HOLY COMMUNION:

for the sick, by appointment, any time

BAPTISM: by appointment

MARRIAGE: six months' notice should be given to the parish priest, and he should be contacted before any other arrangements are made

FUNERAL: by appointment

CONTACT US

PRIEST: Rev. Andrii Malysh

Fr. Andriy's cell: 604-440-3860

pastor@crossparish.ca

ADDRESS: 13753 - 108th Avenue,

Surrey BC, V3T 2K6

E-MAIL: info@crossparish.ca

PHONE: 604-584-4421 (parish hall)

WEB: www.crossparish.ca

Every year, on the Sunday near October 11, we commemorate the Fathers of the Seventh Ecumenical Council. This Council took place in 787 in Nicaea and was attended by about 350 bishops. While there are many decrees from the various Ecumenical Councils, the main decree of this Council was the refutation of the iconoclast heresy. The iconoclasts were those who believed that images ought not be used at all because it simply led to idolatry. If you recall, when the Lord gave the Decalogue (what we commonly refer to as the Ten Commandments), His second word/commandment was: "You shall not make for yourself an idol, whether in the form of anything that is in heaven above, or that is on the earth beneath, or that is in the water under the earth. 5 You shall not bow down to them or worship them; for I the Lord your God am a jealous God, punishing children for the iniquity of parents, to the third and the fourth generation of those who reject me" (Exodus 20:4-5).

The Council decreed that the use and veneration of icons was, in fact, not idolatry. Based on the writing of St. John of Damascus, *On the Holy Images*, the Council stated that honour shown to an icon passes by the wood and paint and is directed to the person depicted (prototype). Since our Lord, the Word of God, became incarnate, that is, taking on everything of what is to be a human being (except sin, of course), we can make representations of Him (Jesus) and His Saints. Interestingly, legend has it that St. Luke the Apostle and Evangelist, whose feast day is October 18, was the first to depict the Mother of God with our Lord.

Troparion, Tone 2: When You went down to death, O Life Immortal,* You struck Hades dead with the blazing light of Your divinity.* When You raised the dead from the nether world,* all the powers of heaven cried out:* “O Giver of Life, Christ our God, glory be to You!”

Troparion, Tone 8: Christ our God, You are glorified above all,* You established our fathers as beacons on the earth* and through them guided all of us to the true faith.* Glory to You, most compassionate Lord.

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit

Kontakion, Tone 6: The Son who ineffably shone from the Father* was born two-fold of nature from a woman.* Beholding Him, we do not reject the image of His form;* but depicting it, we revere it faithfully.* Therefore the Church, holding the true faith,* kisses the icon of Christ’s becoming man.

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 6: Undaunted patroness of Christians,* O steadfast intermediary with the Creator,* turn not away from the suppliant voices of sinners,* but in your kindness come to help us who cry out to you in faith.* Be quick to intercede, make haste to plead,* for you are ever the patroness of those who honour you, O Mother of God.

Prokeimenon (Tone 4) Blessed are You, Lord God of our fathers,* and praised and glorified is Your Name forever.

Verse: For You are righteous in everything that You have done to us.

Reading from the Epistle of Saint Paul to the Hebrews (13:7-16)

Brothers and Sisters, Remember your leaders, those who spoke the word of God to you; consider the outcome of their way of life, and imitate their faith. Jesus Christ is the same yesterday and today and forever. Do not be carried away by all kinds of strange teachings; for it is well for the heart to be strengthened by grace, not by regulations about food, which have not benefited those who observe them. We have an altar from which those who officiate in the tent have no right to eat. For the bodies of those animals whose blood is brought into the sanctuary by the high priest as a sacrifice for sin are burned outside the camp. Therefore Jesus also suffered outside the city gate in order to sanctify the people by his own

Тропар (глас 2): Коли зійшов Ти до смерти, Життя безсмертне,* тоді ад умертвив ти блистінням Божества.* Коли ж і умерлих із глибин підземних воскресив Ти,* всі сили небесні взивали:* Життедавче, Христе Боже наш, слава Тобі.

Тропар (глас 8): Препрославлений ти, Христе Боже наш,* світила на землі – отців наших оснував ти* і ними до істинної віри всіх нас направив ти.* Багатомилосердний, слава тобі.

Слава Отцю і Сину і Святому Духові

Кондак (глас 6): Ти – із Отця несказанно возсіявший Син* – з жени родився подвійний еством.* Його видячи, не відрікаємося виду зображення* але його, благочесно написавши, вірне почитаємо.* І ради того Церква, держачи істинну віру,* цілує ікону вочоловічення Христового.

І нині і повсякчас і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 6): Заступнице християн бездоганна,* Посереднице до Творця незамінна,* не погорди молінням грішних,* але випереди, як Блага, з поміччю нам, що вірно Тобі співаємо.* Поспішишь на молитву і скоро прийди на моління,* заступаючи повсякчас, Богородице, тих, що Тебе почитають.

Прокімен (глас 4): Благословен еси, Господи, Боже отців наших,* і хвальне, і прославлене ім'я твоє на віки.

Стих: Бо праведний еси в усьому, що сотворив Ти нам.

До євреїв послання святого апостола Павла читання (13:7-16)

Браття і Сестри, пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні – той самий навіки. Не піддавайтеся різним та чужим наукам: воно бо добре укріпити серце благодаттю, не стравами, які не принесли ніякої користі тим, що віддавалися їм. Є у нас жертovníк, з якого не мають права їсти ті, що при наметі служать. Бо котрих звірят кров архиерей заносить у святиню за гріхи, тих м'ясо палиться за табором. Тому й Ісус, щоб освятити народ власною своєю кров'ю, страждав поза містом. Тож виходьмо до нього за табір, несучи наругу його, бо ми не маємо тут постійного міста, а майбутнього шукаєм. Через нього принесім завжди

blood. Let us then go to him outside the camp and bear the abuse he endured. For here we have no lasting city, but we are looking for the city that is to come. Through him, then, let us continually offer a sacrifice of praise to God, that is, the fruit of lips that confess his name. Do not neglect to do good and to share what you have, for such sacrifices are pleasing to God.

Alleluia (Tone 1):

Verse: The God of gods, the Lord, spoke and summoned the earth from the rising of the sun to its setting.

Verse: Gather to Him His devout ones, who with sacrifice make covenant with Him.

Gospel: (John 17: 1-13)

At that time, Jesus looked up to heaven and said, "Father, the hour has come; glorify your Son so that the Son may glorify you, since you have given him authority over all people, to give eternal life to all whom you have given him. And this is eternal life, that they may know you, the only true God, and Jesus Christ whom you have sent. I glorified you on earth by finishing the work that you gave me to do. So now, Father, glorify me in your own presence with the glory that I had in your presence before the world existed. "I have made your name known to those whom you gave me from the world. They were yours, and you gave them to me, and they have kept your word. Now they know that everything you have given me is from you; for the words that you gave to me I have given to them, and they have received them and know in truth that I came from you; and they have believed that you sent me. I am asking on their behalf; I am not asking on behalf of the world, but on behalf of those whom you gave me, because they are yours. All mine are yours, and yours are mine; and I have been glorified in them. And now I am no longer in the world, but they are in the world, and I am coming to you. Holy Father, protect them in your name that you have given me, so that they may be one, as we are one. While I was with them, I protected them in your name that you have given me. I guarded them, and not one of them was lost except the one destined to be lost, so that the scripture might be fulfilled. But now I am coming to you, and I speak these things in the world so that they may have my joy made complete in themselves.

Communion Verse: Praise the Lord from the heavens* praise Him in the highest. Alleluia! (3x).

Богові жертву хвали, тобто плід уст, які визнають його ім'я. Добродійства та взаємної допомоги не забувайте: такі бо жертви Богові приємні.

Алилуя (глас 1):

Стих: Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу.

Стих: Зберіть Йому преподобних Його, що заповідують завіт Його в жертвах.

Євангеліє: (Ів 17: 1 – 13)

В той час Ісус, підвівши очі свої до неба, проказав: «Отче, прийшла година! Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, що її ти дав йому над усяким тілом: дарувати життя вічне тим, яких ти передав йому. А вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і тобою посланого – Ісуса Христа. Я тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання. Тепер же прослав мене, Отче, у себе – славою тією, що її я мав у тебе перед тим, як постав світ! Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти від світу передав мені. Вони були твої, ти ж передав мені їх, і зберегли вони слово твоє. Нині збагнули вони, що все, тобою дане мені – від тебе; слова бо, тобою мені дані, я їм дав, і сприйняли вони їх, і справді збагнули, що від тебе я вийшов, і увірували, що ти мене послав. Молю ж за них: не за світ молю, лише за тих, яких ти передав мені, бо вони – твої. І все моє – твоє, твоє ж – моє, і в них я прославився. Я вже більш не у світі, а вони у світі, і я до тебе йду. Отче Святий! Заради імени твого бережи їх, тих, що їх ти мені передав, щоб були одно, як ми! Бувши з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; тих, яких ти передав мені, я їх стеріг, і ніхто з них не пропав, лише син загинув, щоб збулося Писання. Тепер же іду до тебе, і кажу те, у світі бувши, щоб вони радощів моїх мали у собі вщерть.

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах. Алилуя (х3).

How Our Liturgical Year developed

In the Old Testament we read about the mysterious tree of life, which God had planted in the garden of Eden. Although this tree no longer exists, the Lord has planted a new tree of life in the supernatural garden of the Church. This tree flourishes before our eyes, blossoming every year with new freshness and vigor; ever-renewing itself, and bringing forth abundant fruit for eternal life, — and that mystical tree is the Liturgical Year.

The development and growth of the Ecclesiastical Year can be aptly compared to the growth of a tree. Just as the growth of a tree begins with a small kernel, which grows imperceptibly into maturity as the years go by, so too, the development of the Ecclesiastical Year began with a mystical divine kernel — the Holy Eucharist. The upper room where the Last Supper took place was the cradle of the Ecclesiastical Year. It has grown and developed over a thousand years until it assumed its present day form.

Let us examine closely the growth of this New Testament tree — the Ecclesiastical Year which was planted by our Lord Jesus Christ Himself. Like in every tree, the principal parts of this tree include its root, trunk, crown and fruit.

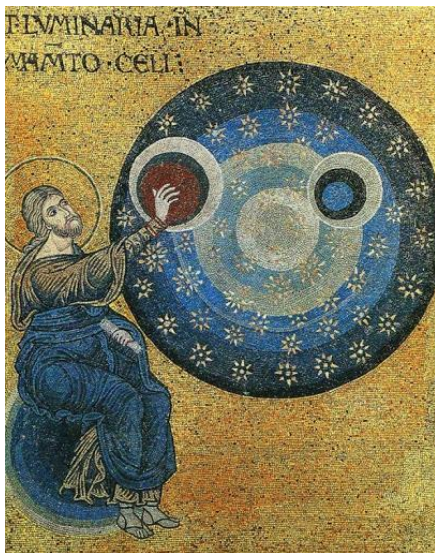
The Root of the Tree of the Liturgical Year

The root which nourishes this giant tree with its life-giving sap is our Lord's bloody sacrifice on the Cross which is renewed in an unbloody manner in every Divine Liturgy. The Eucharistic Sacrifice which is offered up at each Divine Liturgy is the soul of our Liturgical Year. "The Most Blessed Eucharist, says the Second Vatican Council, "contains the entire spiritual boon of the Church, that is, Christ Himself, our Pasch and Living Bread, by the action of the Holy Spirit... giving life to men... No Christian community is built up, however, unless it has as its basis and center in the celebration of the most Holy Eucharist." (Ministry and Life of Priests, 5, 6) The decree on the "Constitution on the Sacred Liturgy" states: ' 'Nevertheless, the Liturgy is the summit toward which the activity of the Church is directed; at the same time it is the font from which all her power flows.

The Trunk of the Tree of the Liturgical Year

The root nourishes the whole tree, but it is the trunk that bears its entire weight. The trunk of the tree of the Liturgical Year are the events from the life of Jesus Christ made present in the various feasts. Christ is the author and the center of the Liturgical Year. It is not surprising, therefore, that the cult of the person of Jesus Christ from the earliest apostolic times gave rise to the dedication of days and seasons to His special glory and veneration.

In the Old Testament, the Lord's day — that is, the day consecrated to God — was Saturday. In the New Testament the Lord's day became Sunday to commemorate the resurrection of Christ; for this reason, Sunday is the oldest Christian feast, and this feast with its Eucharistic Sacrifice is the kernel around which the feasts of our Lord began to form.

Speaking of the meaning of Sunday in the Liturgical Year, the Second Vatican Council in the decree on the "Constitution on the Liturgy" says: "Hence the Lord's Day is the original feast day, and it should be proposed to the piety of the faithful and taught to them so that it may become in fact a day of joy and of freedom from work. Other celebrations, unless they be truly of greatest importance,

shall not have precedence over the Sunday which is the foundation and kernel of the whole Liturgical Year."

The apostles and the first Christians at first observed the Jewish feasts. But gradually these were supplanted by the feasts of the New Testament, the first of which, besides Sunday, was the glorious festival of the Pasch (or the Resurrection or Easter). This feast, the first in the cycle of the Liturgical Year, became the core of all the feasts and Sundays connected with the paschal season. The Feast of the Pentecost or the Descent of the Holy Spirit is closely linked with the feast of the Pasch. In the third century, the feast of the Theophany became a universal celebration. Later on other feasts of the Lord came into being — the Nativity, Circumcision and Presentation (4c), Ascension (5c), Transfiguration (6c), and the

Exaltation of the Holy Cross (7c). In the eleventh century, the sum of our Lord's feasts reached the symbolic number of twelve. It is interesting to note that at first the feasts of the Mother of God were not included among the twelve great feasts.

The Crown of the Tree of the Liturgical Year

The natural completion of every tree is its crown, that is, the branches, leaves and blossoms. Similarly, the tree of the Liturgical Year did not limit itself only to the feasts of our Lord, but found its completion in the feasts of the Blessed Mother of God and the saints which constitute its crown.

By proclaiming the dogma of the Divine Maternity of the most Pure Virgin Mary, the Council of Ephesus (431) opened wide the door to the liturgical cult of Mary. From that time on various feasts of the Mother of God began to appear one after another. Truly noteworthy is the fact that the principal ancient Marian feasts originated in the Eastern Church. The very first Marian feasts which appeared after the Council of Ephesus were the feasts of the Dormition or Assumption and the Annunciation. In the centuries immediately following, appeared the feasts of the Nativity of the Mother of God, the Conception of Anna, the Presentation of Mary in the Temple, the Patronage, and other minor feasts.

The other important element crowning the tree of the Liturgical Year is the cult of the saints. The veneration of saints began in the first centuries with the veneration of the tombs and relics of the holy martyrs. Their names began more and more to fill the days of the Church Calendar. Along with the cult of the Martyrs, the cult of the Apostles developed, and later still the cult of the Bishops, Patriarchs, Old Testament Saints, Ascetics, that is, holy Monks and Nuns, and the Angels. Between the fourth and fifth centuries, the veneration of the Saints became a general practice in the Church. Between the sixth and eighth centuries our Ecclesiastical Year assumed its present form. Since then all that was left to do was to add other new saints to the Church Calendar.

At the time our prince Wolodymyr the Great received the Christian faith from Byzantium a completely developed Church Calendar already existed. In the course of time, our Church added her own Ukrainian saints to this Calendar,

such as: St. Olga, prince Wolodymyr the Great, the princes Borys and Hlib, the venerable Anthony and Theodosius Pechersky and others.

Because, for various reasons, holy Church wished to pay special veneration to certain saints, their feasts became holydays on which all the faithful were obliged to be present at the Divine Liturgy and to refrain from strenuous physical work. Such holy days of obligation became quite numerous in our Church. The Synod of Zamost (1720) lists seventeen holydays of obligation in honor of the saints, in addition to the feasts of our Lord and the Blessed Mother of God. The Synod of Lviv (1891) diminished the number of these obligatory feasts of the saints. Some it reduced to the rank of an ordinary church holyday, while others were transferred to Sunday.

In 1969 our Bishops' Synod held in Rome reduced the many holydays of obligation not only of the saints, but also those of our Lord and the Mother of God. The Synod decreed: "In regard to the celebration of holydays in the Ukrainian Catholic Church, the Synod, taking into consideration the new social and economic conditions of the life and work of our faithful, and the dispensations which other local Churches have granted, decrees in the spirit of the canons of the Second Vatican Council that beginning with the first of January, 1970, the following holydays shall be obligatory for all the faithful: All the Sundays in the Calendar, the Nativity (Christmas), Theophany (Epiphany), the Resurrection (Pasch, Easter), the Pentecost — one day only (the first day), the Naming (Circumcision) of our Lord Jesus Christ, the Annunciation of the most Pure Virgin Mary, the Ascension of our Lord Jesus Christ and the Dormition (Assumption) of the most Holy Mother of God." (518)

The Synod obliges all the faithful in conscience to observe these feastdays, and there is no strict obligation to observe other traditional holydays.

The Fruit of the Tree of the Liturgical Year

The evangelist John in the book of Revelation speaks of the "tree of life which brings forth twelve crops of fruit in a year, one in each month, and the leaves of which are the cure for the nations" (Revelation 22,2). So it is with our Liturgical Ecclesiastical Year — it is the grace-giving tree of life, which generously imparts to us its spiritual fruits every day, week, month and year. Whoever takes active part in the celebration of feasts of the Liturgical Year will bring forth abundant fruit — the fruit of faith, hope, love of God and neighbor, the fruits of the spirit of prayer and sacrifice and the various virtues without which one cannot become a true Christian. Our Liturgical Year, therefore, should bring us closer to and transform us into Christ. Just as Christ is the center of the Liturgical Year, so too He should be the center of our life.

Як твориться наш церковний рік

У Святому Письмі Старого Завіту читаємо про таємниче дерево життя, що його Господь Бог посадив серед раю. Цього райського дерева вже давним-давно немає. Зате Господь у надприродному раю Церкви насадив інше чудесне дерево, що з року в рік на наших очах оновлюється, живе й зеленіє, і приносить нам щедрі плоди на вічне життя, — а тим містичним деревом є наш церковний рік.

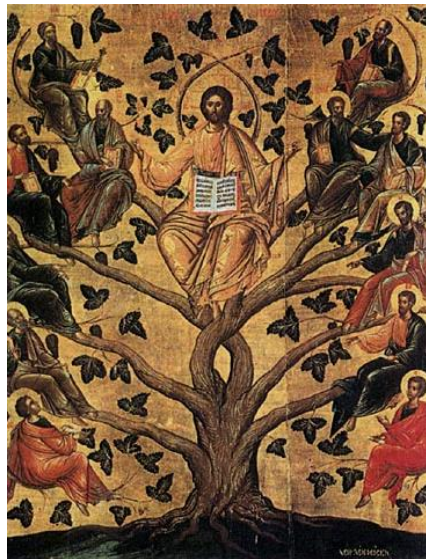
Розвій і ріст нашого церковного року можна влучно порівняти із ростом дерева. Як ріст дерева починається від маленького зернятка, яке непомітно з літами виростає у велике дерево, так і ріст церковного року почався від містичного Божого зернятка, яким є Пресвята Євхаристія. Та світлиця, де відбулася Свята Тайна Вечеря, це колиска нашого церковного року. Його ріст тривав тисячу літ, доки став таким, як сьогодні.

Тож пригляньмося дещо ближче до росту цього новозавітного дерева — церковного року, що його насадив сам Господь наш Ісус Христос.

Головні складові частини кожного дерева — це його коріння, стовбур, крона й плоди.

КОРІННЯ ДЕРЕВА ЦЕРКОВНОГО РОКУ

Коріння, що своїми життєдайними соками живить велетенське дерево нашого церковного року, — це Хресна Жертва Господа нашого Ісуса Христа і її безкровне повторення у святій Літургії. Євхаристійна Жертва, що довершується в кожній святій Літургії, це душа нашого церковного року. "Бо в святій Євхаристії, — каже Другий Ватиканський Собор, — вміщується все духовне добро Церкви, тобто сам Христос, наша Пасха й життєдайний Хліб, який через своє Тіло, — оживлене й оживляюче в Святому Дусі, — дає життя людям... Одначе не може постати жодна християнська спільнота, якщо вона не має коріння й основ у відправі Пресвятої Євхаристії" (*Про Пресвітерів, § 5 і § 6*). А в Конституції про Святу Літургію сказано: "Отже, Літургія є тією вершиною, до

якої прямує діяльність Церкви, та одночасно і тим джерелом, звідкіля випливає вся її сила" (§ 10).

СТОВБУР ДЕРЕВА ЦЕРКОВНОГО РОКУ

Коріння живить ціле дерево, а стовбур двигляє увесь тягар дерева. І тим двигуном церковного року є події з життя Ісуса Христа, які відображені в поодиноких празниках. Христос — це творець і осередок нашого літургійного життя. То ж нічого дивного, що через культ особи Христа вже в апостольських часах виникли окремі дні та часи, присвячені особливій прославі й почитанню Христа.

У Старому Завіті Господнім днем, тобто днем, присвяченим Богові, була субота. У Новому Завіті ним стає неділя, і тому неділя — це найдавніше християнське Господське свято. Неділя зі своєю Євхаристійною Жертвою стає ядром, від якого починають творитися Господські празники.

Про значення неділі для церковного року в документі Собору — *Конституції про Святу Літургію* сказано: "Так ото неділя є першорядним святковим днем, що його дається побожним вірним та й настоюється на те, щоб він став також днем радості й відпочинку від праці. Інших (свят) не можна ставити вище неї, хіба що і справді вони дуже важні, бо вона (неділя) є підставою і ядром усього літургійного року" (§ 106).

Апостоли й перші християни зберігали первісно жидівські празники. Та помалу їхнє місце займають новозавітні празники. До перших християнських празників, крім неділі, належить світлий празник Пасхи. Цей празник — перше християнське свято в річному крузі церковного року. Християнська Пасха стає з часом осередком празників і неділь, які пов'язані з пасхальним періодом. Із празником Пасхи пов'язаний день П'ятдесятниці, або Зіслання Святого Духа. У третьому сторіччі загальним стає святкування Христового Богоявлення. А відтак входять у практику інші Господські празники, як Різдво, Обрізання і Стрітєння (IV ст.).

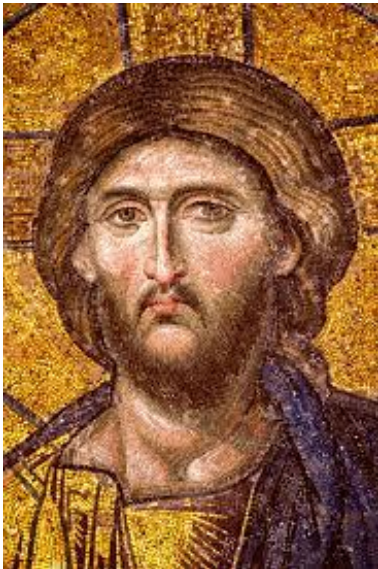

Вознесення (V ст.), Преображення (VI ст.) і Воздвиження Чесного Хреста (VII ст.). У XI сторіччі кількість Господських празників уже сягає символічного числа 12. Зазначимо, що первісно Богородичні свята не зараховували до 12 великих празників.

КРОНА ДЕРЕВА ЦЕРКОВНОГО РОКУ

Природним завершенням кожного дерева є його крона, тобто галуззя, листя і цвіт. Тому й дерево церковного року не обмежилось тільки Господськими празниками, а завершилося гарною короною, якою є празники Богородичні і святих.

Ефеський Собор 431 року, проголошуючи догму про богоматеринство Пречистої Діви Марії, широко відкриває браму до її літургійного культу. Тепер один за одним постають різні празники на честь Божої Матері. Треба зауважити, що всі основні давні Богородичні празники є витвором Східної Церкви. До перших Богородичних празників, що з'явилися відразу після Ефеського Собору, належать Успення і Благовіщення. За ними в

найближчих століттях з'являються Різдво Божої Матері, Зачаття Анни, Вхід у Храм, Покров та інші менші свята.

Другий важливий елемент крони дерева церковного року — це культ святих. Він починається від почитання гробів і мощей святих мучеників перших сторіч, їхні імена починають щораз більше й більше заповнювати дні церковного календаря. З культом святих мучеників поширюється й культ апостолів, а за ними розвивається культ єпископів-святителів, патріархів, старозавітних святих, ангелів та подвижників, тобто святих монахів і монахинь. У період між IV і V сторіччями почитання святих стає вже загально-церковною практикою. А в VI-VIII сторіччях наш церковний рік уже набуває в основному свого сьогоденного вигляду. Йому залишається ще тільки доповнити себе іменами святих, яких було канонізовано пізніше.

Коли князь Володимир Великий прийняв з Візантії християнську віру, то там уже був уповні сформований церковний календар. З часом на

українських землях його доповнили такі українські святі, як свята княгиня Ольга, святий князь Володимир Великий, святі князі Борис і Гліб, преподобні Антоній і Теодосій Печерські та інші.

Свята Церква з різних причин по-особливому вшановувала деяких святих, тому дні їхнього вшанування стали святковими, вони зобов'язували всіх вірних бути того дня на святій Літургії та утримуватися від тяжкої фізичної праці. Таких обов'язкових свят в нашій Церкві було досить багато. Замойський Синод 1720 року, крім Господських і Богородичних празників, називає ще 17 обов'язкових свят на честь різних святих. Львівський Синод 1891 р. зменшує кількість обов'язкових празників святих. Одні з них зводить до звичайних церковних свят, інші — каже переносити на неділю.

Римський Архиперейський Синод 1969 р. ще зменшує число обов'язкових свят і не тільки святих, але й Господських і Богородичних. Ось рішення цього Синоду: "Відносно святкування свят в Українській Католицькій Церкві Синод, беручи до уваги нові суспільні й економічні умовини життя і праці наших вірних та звільнення вже іншими помісними католицькими Церквами їхніх вірних від деяких обов'язкових свят, постановляє в дусі канонів Другого Ватиканського Собору: 3 днем 1 січня 1970 р. обов'язковими для вірних нашої Церкви є такі святкові дні: всі неділі в календарному році, Різдво, Богоявлення, Великдень, Зіслання Святого Духа — по одному дневі (перший день), Найменування (Обрізання) Господа

Нашого Ісуса Христа, Благовіщення Пречистої Діви Марії, Вознесення Господа Нашого Ісуса Христа і Успення Пресвятої Богородиці" (§ 18).

До святкування названих свят Синод зобов'язує в совісті всіх вірних, а стосовно інших традиційних свят нема того обов'язку.

ПЛОДИ ДЕРЕВА ЦЕРКОВНОГО РОКУ

Святий євангелист Йоан у *Книзі Одкровення* говорить про "дерево життя, що приносить дванадцять плодів, на кожний місяць подає плід свій, і листки дерева — для оздоровлення народів" (22, 2). Так і наш церковний рік, це благодатне дерево життя щедро наділяє нас своїми духовними плодами кожного дня, тижня, місяця й року. Хто бере активну участь у святах і празниках нашого церковного року, у того в серці церковний рік зродить щедрі плоди: плоди віри, надії й любови Бога і ближнього, плоди духа молитви й духа жертви та різних чеснот, без яких нема правдивого християнина.

Отже, наш церковний рік має щораз більше наближати нас до Христа та перетворювати у Христа. Якщо Христос є осередком церковного року, то Він має бути осередком і нашого життя.

Take up a cross means to enter a community of people who have taken up a responsibility, - His Beatitude Sviatoslav

Christ invites to face everyday reality. If I don't leave my own world of illusions and change my conception of the world I live in, I will not be able to find myself and God in this world. Furthermore, I won't manage to take the first step on a way of a Christian life. Only when a person faces the truth, they have a chance to see the presence of a living God. It was emphasized by Father and Head of the UGCC His Beatitude Sviatoslav during his homily to the faithful on Sunday, October 4, 2020

The Head of the Church mentioned that after the day of Exaltation of the Cross we have an opportunity to comprehend the sacrament of the Holy Cross more profoundly.

“If we put these words into the context of the whole Gospel we will see that denying oneself means to build up proper relationships with a reality we are surrounded with. Since, we often escape reality. We see and hear what we want to. We are more focused on ourselves and think as if we create our reality by ourselves, and live there as we want to”, explains His Beatitude Sviatoslav.

Head of the UGCC also mentions that people tend to close themselves in a shell, while facing different challenges, as an answer to neighbor's pain and sufferings. Nevertheless, if we don't manage to leave ourselves and face a person standing next to us, we won't cope with our Christian vocation.

Another step in our Christian life is a cross as our personal road, place and our vocation in the world. We can understand how to live and act only when we accept reality as it is and find ourselves within it.

As for His Beatitude Sviatoslav, today we have more types of loneliness and poverty due to social isolation. He believes that Coronavirus pandemic forces

us to realize how much we are dependent on each other. “We could become better after the pandemic, when we will learn one more time how to stay together, once we cast aside our loneliness and egoism and meet another person, take our cross and follow Christ to the places where He leads the history of a mankind”, explained His Beatitude Sviatoslav.

The UGCC Department for Information

Announcements

✦ **NEW Happy Birthday** Sophia Zastavetsky and those who celebrated their birthdays or anniversaries this past week. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you. Многая Літа!

✦ **NEW Divine Liturgy on every Thursday.** Once a week there will be served Divine Liturgy on every Thursday at **10:00 AM** for those who wish to avoid Sunday crowds or who did not have a chance to come on Sunday.

✦ **NEW Parish Council meeting** will take place on Thursday October 15, at 19:00 via Zoom. If you have any ideas or comments which you would like to bring up to the Parish Council please share them with Fr Andrii or Bruce.

✦ **Donations.** Amid Covid-19 outbreak causing these challenging times we continue to rely on your generosity. for the parish would be greatly appreciated. We still have expenses and rely on your support. You can make donations on our web-site. <https://crossparish.ca/donation/> or Sending them by mail. Send the donations to **502-5th Avenue, New Wesminster, BC, V3L 1S2**

✦ **NEW Thanksgiving weekend.** On this special thanksgiving weekend we express our gratitude to Almighty God for all His blessings and graces bestowed upon us in the past year. May God continue to bless all us and all of our families and friends.

FUNDRAISER FOR HOLY CROSS PARISH

EXPRESS

LITURGICAL SCHEDULE, 11 - 18 October, 2020 A.D.

SUN, OCT 11	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM
TUE OCT 13	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
WED OCT 14	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	10:00 AM
THU OCT 15	Divine Liturgy	10:00 AM
FRI OCT 16	Divine Liturgy (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM
SAT, OCT 17	Divine Liturgy VESPERS (Holy Eucharist Cathedral in New Westminster)	08:30 AM 06:00 PM
	DIVINE LITURGY (ENG)	09:00 AM
SUN, OCT 18	DIVINE LITURGY (UKR)	11:00 AM

SUNDAY DIVINE LITURGY SCHEDULE FOR October 2020

SUNDAY, Oct 18: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

SUNDAY, Oct 25: 09:00am – DIVINE LITURGY (ENG)

11:00am – DIVINE LITURGY (UKR)

Your story continues at...

Columbus Homes

AFFORDABLE HOMES FOR SENIORS IN THE GREATER VANCOUVER AREA

All inquiries: 604.439.2443   Email: cca@colchar.org   www.colchar.org

Serving Our Catholic Community Since 1908

Kearney
FUNERAL SERVICES

Our pre-need team is here to help.

Mike Garisto, pre-need counsellor:

604-312-9799